

ת"פ 49191/08/21 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד אוראל ג'אן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 49191-08-21 מדינת ישראל נ' גועאן

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מאשימה: מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד עדי בן חיים
נגד
נאשם: אוראל ג'אן באמצעות ב"כ עוה"ד שי רודה

החלטה

בקשה לביטול כתב-האישום בהתאם לסעיף 57א (א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982.

כתב-האישום מייחס לנאשם עבירה של תגרה לפי סעיף 191 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

לפי הטענה, ביום 19.10.17, על רקע סכסוך קודם, בשל טענות של שכן כי הנאשם השליך פסולת לחצרו, סבר השכן כי הנאשם ירק לעברו.

השניים סיכמו להיפגש מחוץ למושב בו הם גרים, הנאשם הגיע ברכבו לכניסה למושב, עצר את הרכב לפני רכבו של השכן, באמצע הכביש, השניים יצאו מהרכבים כשבידו של הנאשם חפץ שטיבו אינו ידוע במדויק למאשימה.

באותן נסיבות התפתחה תגרה בין השניים, כך שהנאשם הכה באגרוף את השכן בפניו, האחרון בעט ברגלו של הנאשם, הרים אבן, הניפה והשליכה לעבר הנאשם, השניים תקפו זה את זה בידיהם, השכן הרים אבן נוספת והשליכה לעבר הנאשם, עד שלבסוף עוברי אורח הפרידו ביניהם והם עזבו את המקום.

כעבור מספר דקות, הנאשם פנה לביתו והשכן הגיע אליו עם בני משפחה נוספים שהתאספו מחוץ לבית כאשר בידו של השכן מוט ברזל. באותן הנסיבות חלק מהנוכחים החלו להשליך אבנים ומעדר לעבר בית הנאשם, כך שנגרמו לו נזקי רכוש.

כתוצאה מהאירוע כולו, לשכן נגרמו שפשופים בצוואר ובפנים ואחת משיניו התנדנדה, לנאשם נגרמה שריטה בלחי

עמוד 1

שמאל ושבר קטן באצבע ביד שמאל.

השניים הואשמו בעבירת תגרה כאמור (נגד השכן הוגש כתב-אישום בנפרד).

הנאשם טען טענה מקדמית לביטול כתב-האישום, בהתאם לסעיף 57א הנ"ל ולהנחיית היועץ המשפטי אשר הוצאה בהתאם לו, ולפי טענה זו המאשימה הגישה את כתב-האישום תוך חריגה מן התקופה הקבועה באותה הנחייה להגשת כתב-אישום.

סעיף 57א הנ"ל מורה למאשימה לקבוע נהלים למשך הזמן לטיפול בתיקי החקירה לפי טיבם.

בעקבות סעיף זה הוציא היועץ המשפטי לממשלה את הנחייה מספר 4.1202 שקובעת את טווחי הזמן להגשת כתבי-אישום מעת שתיק החקירה מגיע אל משרדי המאשימה.

אין חולק, כי בהתאם להנחיה זו היה על המאשימה להגיש את תיק החקירה **בתוך 18 חודשים**, ובהתאם להנחיה שעמדה בתוקף באותה עת מאוגוסט 2010 (סעיף 3 (2)(ב) **בתוך 12 חודשים**).

מתגובת המאשימה למדתי, ונראה כי אין על כך חולק, כי תיק החקירה נקלט ביחידת התביעות בתאריך **3.1.19**.

בתאריך **19.8.21**, בחלוף כשנתיים ו- 7 חודשים הוגש נגד הנאשם כתב-האישום.

יחד עם זאת, נמסר כי **בטרם הוגש כתב-האישום**, מאחר והמאשימה מצאה, כי התיק מתאים להליך של **הסדר מותנה**, נערכה פנייה אל שלוחת ההסדרים המותנים ובסופו של יום בחודש פברואר 2020 התיק הועבר לטיפולם.

במסגרת זו, בחודש מרץ 2020 נערכו עם הנאשם ועם חשוד נוסף שהיה מעורב בתגרה, פגישות נפרדות לצורך בחינת האפשרות לגיבושו של הסדר המותנה.

בחודש מאי 2020 הנאשם טרם השיב את עמדתו ביחס להסדר המותנה שהוצע לו.

המאשימה בתגובתה, פירטה את המשא ומתן שנערך עם הנאשם, את הזמנת ב"כ הנאשם לפגישות, לצורך יצירת ההסדר המותנה וזאת **עד חודש נובמבר 2020**.

נמסר כי בתאריך 24.5.21 הועברה לב"כ הנאשם הצעה להסדר מותנה, ובתאריך 15.7.21 מסר הנאשם כי הוא

אינו מעוניין בהסדר המותנה.

לפיכך, בתאריך 19.8.21 הוגש כתב-האישום.

התכלית המרכזית הקבועה בסעיף 57א דלעיל, ובהנחיית היועץ המשפטי לממשלה שהוצאה בעקבותיו הינה **מניעת עיוות דין והחשת הטיפול בתיקי חשודים.**

מהשתלשלות העניינים שפורטה לעיל ניתן ללמוד, כי **העיכוב בהגשת כתב-האישום לא היה משום שהמאשימה עיכבה את הטיפול בתיק החקירה, אלא שהיא דווקא ביקשה ליצור עבור הנאשם הסדר מקל בדרך של תוצאה חוץ משפטית - ההסדר המותנה.** ואכן, מפירוט השתלשלות האירועים דלעיל, מסתבר כי **דווקא הנאשם הוא אשר גרם להימשכות ההליך ולעינוי דינו ואין לו אלא להלין על עצמו.**

ואכן, תקופה זו, שבמסגרתה מנהלים הצדדים משא ומתן לקראת קיומו של הסדר מותנה הוחרגה מן התקופות שנקבעו בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה:

על כן, יש לומר כי המאשימה לא פעלה בניגוד להנחיה דלעיל.

מעבר לכך, במצב דברים זה, **לצורך הדיון**, אציין כי איני נדרש להחרגה הקבועה בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה, המאפשרת להתחשב במצב דברים שבו מנהלים משא ומתן לסגירת התיק בהסדר מותנה, כאשר נקבע כי תקופה זו אינה מוגבלת בזמן, **אלא שדי בכך שנוהל משא ומתן ענייני** לבחינת האפשרות לקיומו של הסדר מותנה.

לא המאשימה היא ששקטה על השמרים ודי בכך כדי להוביל למסקנה שיש לדחות את הבקשה.

במאמר מוסגר אציין, כי איני נדרש לטענה שמחלוקת - איזו הנחיית יועץ משפטי לממשלה בעלת תוקף משפטי במקרנו - האם זו שעמדה בתוקפה בעת הטיפול בתיק, או שמא ההנחיה המעודכנת, למרות שלטעמי, **משעה שההנחיה תוקנה, הרי היא בעלת תוקף אקטיבי על כלל התיקים התלויים ועומדים לטיפול.**

בהשאלה, סעיף 3 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 האוסר על חקיקה בעלת תחולה רטרואקטיבית קובע: **"דין היוצר עבירה"** לא יחול רטרואקטיבית. כידוע, רק **דין מהותי** "יוצר" עבירה ואילו דין דיוני אינו "יוצר" עבירה ועל כן אינו כבול לאיסור אי-המיפרעיות. הנחיית היועץ המשפטי לממשלה נסמכת על דין **בעל אופי דיוני** - סעיף 57א דלעיל, שחוקק במסגרת חוק **בעל אופי ותכלית דיוניים**, להסדרת משך זמן הטיפול בתיק החקירה. לפיכך, הוא בעל תחולה אקטיבית על כלל התיקים התלויים ועומדים לטיפול בפני המאשימה.

בהשאלה, בית-המשפט העליון ניתח את ההלכות המתייחסות להחלה רטרואקטיבית של סעיפי חוק דיוניים, כגון בע"פ 290/63 **נאשף נגד מדינת ישראל**, פ"ד יח (2) 570: וע"פ 499/80 **ויצמן נגד מדינת ישראל**, פ"ד לה (1) 486 וקבע, כי תקופת התיישנות נחשבת לדין פרוצדוראלי ולכן כל עוד לא תמה תקופת ההתיישנות המקורית **כל שינוי בתקופת ההתיישנות יחול על המקרה**. על כן, כאשר דנים בדין שתכליתו דומה - הוראה ושינוי במשך זמן הטיפול בתיקי חקירה והגשת כתב-אישום, הרי שהוא בעל תחולה אקטיבית על כל התיקים התלויים ועומדים בין אם יש בו הקלה עם עניינו של הנאשם ובין אם לאו.

על כן, אני דוחה את הבקשה.

הנאשם ישיב לאישום במועד הקרוב.

ניתנה היום, ז' אדר א' תשפ"ב, 08 פברואר 2022, בהעדר
הצדדים.